

عنوان مقاله:

تأثیر آموزش مهارت‌های ارتباطی به پرستاران بر خشونت بیماران و همراهان در بخش های بیمارستان منتخب وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایران در سال 1395-96

محل انتشار:

مجله علوم پزشکی زانکو، دوره 19، شماره 63 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ملیحه رضایی نایه - ارشد پرستاری، مرکز آموزشی درمانی شهدای هفتم تیر، تهران، ایران.

طاهره اشک تراب - دکترای پرستاری، استاد دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

لادن فتاح مقدم - کارشناسی ارشد پرستاری، مربی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

عنایت اله نوری - دانشجوی پزشکی، کمیته تحقیقات، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران.

حسن امیری - دکترای طب اورژانس، فلوشیپ مسمومیت بالینی، مرکز مدیریت و تحقیقات طب اورژانس، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.

مینا فخرزادگان - کارشناسی ارشد آمار زیستی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در میان کارکنان مراقبتهای بهداشتی و درمانی، پرستاران نسبت به سایر حرفه های پزشکی در معرض خطر بیشتری از خشونت محل کار میباشند. خشونت محل کار دارای تبعات بسیار سوء زیادی برای کارکنان و نیز سیستمهای مراقبتهای بهداشتی میباشد و هزینه های سنگینی بر آنها تحمیل می کند؛ لذا هدف از این مطالعه تعیین تاثیر آموزش مهارت‌های ارتباطی به پرستاران بر خشونت بیماران و همراهان در بخشهای بیمارستان منتخب وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایران سال 1395-96 بود. مواد و روش کار: این پژوهش یک مطالعه نیمه تجربی یک گروهی از نوع پیش آزمون - پس آزمون بود که بر روی 51 نفر از پرستاران شاغل در بخشهای بیمارستان شهدای هفتم تیر تهران که تجربه خشونت بیمار با همراه را داشتند، انجام شد. مداخله به صورت برگزاری کلاسهای آموزشی در طول یک ماه در قالب برنامه های آموزش مداوم با عنوان آموزش مهارت‌های ارتباطی و تعامل با بیمار اجرا شد. ابزار گرد آوری داده ها پرسشنامه استاندارد شده مربوط به خشونت محل کار در واحدهای سلامت، مشتمل بر 6 بخش (اطلاعات جمعیت شناختی، سوء رفتار کلامی، تهدید، ضرب و جرح جسمی، آزار و اذیت جنسی و آزار و اذیت نژادی) بود. برای سنجش روایی از روش روایی محتوا استفاده شد و پایایی ابزار با روش همسانی درونی و ضریب آلفای کرونباخ به تایید رسید. داده‌ها با نرم افزار آماری SPSS نسخه 20 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: به دنبال آموزش، از بین 51 نفر که در دوره شرکت کردند، 33 نفر (64/7 درصد) پس از دوره آموزشی مواجهه با خشونت را در 4 ماه گذشته تجربه کردند. نتایج حاصل از آزمون کای دو، کاهش معنادار مواجهه با تهدید ($Pvalue = 0/035$) و خشونت جسمی ($Pvalue = 0/044$) پس از مداخله نسبت به پیش از مداخله را نشان داد ولی اختلاف آماری معنی داری بین میزان خشونت کلامی، نژادی و جنسی بعد از مداخله با قبل از مداخله نشان نداد. نتیجه گیری: نتایج حاصل از آزمون کای دو، کاهش معنادار مواجهه با تهدید ($Pvalue = 0/035$) و خشونت جسمی ($Pvalue = 0/044$) را پس از مداخله نسبت به پیش از مداخله نشان داد ولی اختلاف آماری معنی داری بین میزان خشونت کلامی، نژادی و جنسی بعد از مداخله با قبل از مداخله نشان نداد. آموزش مهارت‌های ارتباطی به پرستاران باعث کاهش معنی داری در میزان تهدید و ضرب و جرح جسمی و خشونت کلی محل کار شد. بنابراین مطالعات بیشتری مورد نیاز است تا اثر بخشی برنامه های آموزشی در این خصوص را مورد بررسی قرار دهد

کلمات کلیدی:

آموزش، مهارت‌های ارتباطی، پرستاران، خشونت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/995524>

